

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202769
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619202769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, F., zast. advokátom JUDr. Martinom Landlom, Rázusova 47/4825 Lučenec, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, Bratislava, o zaplatenie 3 299,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 6Csp/67/2019 - 134, zo dňa 7. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má nárok voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Súd žalobu v celom rozsahu zamieta.
II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.“

2. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 19.06.2019 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia z titulu, že úver, ktorý jej poskytol právny predchodca žalovaného Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, Bratislava je bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalobkyne zmluva o úvere má nedostatky týkajúce sa obligatórnych náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom a obsahuje značné množstvo nepriateľných zmluvných podmienok. So žalovaným neuzatvorila žiadnu zmluvu, tento od nej začal úver vymáhať ako nový vlastník pohľadávky na základe oznámenia zo dňa 07.01.2014 Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 28.07.2006 zmluvu o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov (prostredníctvom internetu), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 200 000,00 Sk (6 638,78 eur), ktorý sa zaviazala zaplatiť v 60-tich mesačných splátkach po 4 260,00 Sk (141,41 eur), splatných k 25. dňu príslušného mesiaca, pri úrokovej sadzbe 9,9 %, RPMN vo výške 12,65 % pri mesačnej splátke vo výške 4260,- Sk. V konaní nebolo sporné a predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy. Súd konštatoval, že daná zmluva bola uzatvorená v písomnej forme ako vyžaduje ust. § 4 ods. 1 cit. zákona o spotrebiteľských úveroch pre platnosť zmluvy. Pri skúmaní formy právneho úkonu súd vychádzal aj zo zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostredníctvom diaľkovej komunikácie. Spornou otázkou medzi stranami bolo, či predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti ako vyžaduje zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom

ku dňu uzavretia zmluvy a či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd podrobil zmluvu prieskumu z hľadiska dodržania jej obsahových náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 cit. zákona o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované týmto zákonom. Aj tie náležitosti, na ktorých nedostatky poukazovala počas konania žalobkyňa sú uvedené v zmluve v súlade so zákonom. Zmluva obsahuje údaj o RPMN, prípadné uvedenie nesprávnej RPMN v čase uzavretia zmluvy platný zákon nesankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Taktiež rozpisovanie splátky úveru v zložení výška istiny, výška úroku a výška poplatkov sa podľa ustálenej judikatúry nevyžaduje. Súd nezistil v zmluve ani prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by spôsobili neplatnosť ustanovení, ktoré by mali vplyv na posúdenie nároku žalobkyne v tomto konaní. Skutočnosť, že Všeobecné obchodné podmienky a OP tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy vyplýva priamo z textu zmluvy, teda niet pochybností o tom, že žalobkyňa sa s nimi oboznámila a minimálne mala možnosť si ich prečítať. Rozhodcovská doložka o riešení sporov bola dojednaná medzi účastníkmi zmluvy, pričom žalobkyňa mala možnosť od nej odstúpiť v lehote do 30 dní. Pokiaľ ide o poistenie úveru, žalobkyňa sama súhlasila podpísaním zmluvy s prístupím k poisteniu a pred poistením mala možnosť oboznámiť sa s poisťovnými podmienkami zmluvy minimálne ich prečítaním. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči žalobkyňi.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobkyňa namietala, že v konaní došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces. Porušenie práva malo spočívať v nedostatočnom odôvodnení rozsudku, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť. V konaní vzniesla viaceré podstatné argumenty (neúvedená resp. nesprávne uvedená RPMN, nedôvodnosť postúpenia pohľadávky, spôsob uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) s ktorými sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyšporiadal. Povinnosťou súdu bolo riadne odôvodniť jeho rozhodnutie. Súd musí uviesť ku každému tvrdeniu v právnej argumentácii strany sporu, ktoré v konkrétnej veci môže mať právnu relevanciu resp. význam svoj názor aspoň v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, prečo na ne neprihliadal alebo uviesť dôvody, prečo nie sú správne. Napadnuté rozhodnutie takúto požiadavku na odôvodnenie súdneho rozhodnutia nespĺňa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní absolútne nebral do úvahy argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa predovšetkým spôsobu uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a argumentáciu ohľadom RPMN. V priebehu konania neustále poukazovala na to, že písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostala len po jej žiadosti priamo v pobočke banky, pár mesiacov pred podaním žaloby. Dovtedy vychádzala len z modelového príkladu, ktorý jej bol doručovaný do elektronickej schránky ako vernému klientovi. Okrem výšky predschváleného úveru a výšky splátky nemala žiadne informácie a taktiež jej neboli zasielané žiadne prílohy k zmluve, tak ako to uvádzal súd. Okresný súd nemôže založiť svoje rozhodnutie na skutkovom tvrdení, ktoré nikdy nijakým spôsobom neprezentovala.

5. Podľa názoru žalobkyne súd vec nesprávne právne posúdil. Zo zmluvy vyplýva, že táto obsahovala RPMN, avšak uvedenú v nesprávnej výške 12,65 %, hoci správne určená výška RPMN mala byť vo výške 10,55 %, čo je treba vyhodnotiť tak, ako keby v zmluve o úvere RPMN nebola uvedená. Takéto závery vyplývajú aj z iných rozhodnutí všeobecných súdov SR (napr. OS Piešťany sp. zn. 10C 235/2011 zo dňa 07.02.2013, KS Prešov sp. zn. 5Co/137/2016 zo dňa 23.05.2017, KS Trnava sp. zn. 24Co/83/2012 zo dňa 26.03.2013).

6. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný neuzavrel so žalobkyňou žiadnu zmluvu. Od žalobkyne začal vymáhať plnenie na základe oznámenia zo dňa 07.01.2014, ktoré jej bolo doručené obyčajnou poštovou zásielkou. V oznámení bolo uvedené, že žalovaný sa stal novým vlastníkom pohľadávky pôvodného veriteľa, ktorá mala vzniknúť z titulu nesplateného úveru. Vo svojich podaniach tvrdila, že k žiadnemu postúpeniu pohľadávky nemalo dôjsť, nakoľko žiadny dôvod na postúpenie nebol daný. Platné postúpenie pohľadávky predpokladá v prvom rade splatnú pohľadávku, doručenie písomnej výzvy veriteľa, ak je omeškanie dlžníka dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, je vecne správny. Dôvodom bezúročnosti malo byť podľa žalobkyne neúvedenie RPMN v zmluve resp. jej nesprávne určenie. Zmluva na základe ktorej žalobkyňa čerpala úver od právneho predchodcu žalobcu

bola uzatvorená dňa 28.07.2006, kedy podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov len v prípade neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov. Táto je v čl. 1 zmluvy riadne uvedená, preto úver nie je možné označiť ako bezúročný a bezpoplatkový, čo konštatoval aj Odbor Ochrany spotrebiteľa MS SR v písomnej odpovedi žalobkyni zo dňa 01.03.2019 (doložený v spise) a správne zistil aj súd I. inštancie. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje nesprávnym vyčíslením RPMN, žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, ale nepredložila. Tvrdenie žalobkyne je tak zjavne účelové. A pokiaľ by RPMN v zmluve mala byť vo výške 10,55 % ako uvádza žalobkyňa namiesto v zmluve uvádzaných 12,65 %, nejednalo by sa tak o klamanie spotrebiteľa vzhľadom na nižšiu výšku RPMN. Žalovaný zdôraznil, že nesprávnosť vyčíslenia RPMN v zmluve žalobkyňa nepreukázala.

8. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne žalobkyňa uviedla, že popiera skutkové tvrdenia žalovaného uvedené v jeho vyjadrení. Zotrvála na názore, že nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľskej zmluve nespĺňa podmienku riadneho uvedenia údajov o RPMN. Uvedenie akéhokoľvek čísla neznamena, že v zmluve je riadne uvedená RPMN. V prejednávanom prípade bola definícia nekalej klamlivej obchodnej praktiky naplnená, a teda poskytnutý úver je treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Príkladom uvádza rozhodnutia súdov SR. Súd sa nevysporiadal so žalobkyňou navrhovanými dôkazmi a nevykonal všetky potrebné dôkazy pokiaľ ide o spôsob uzatvorenia zmluvy, hoci v priebehu konania neustále poukazovala na túto skutočnosť.

9. Na vyjadrenie žalobkyne žalovaný nereagoval.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu so zreteľom na obsah odvolania žalobcu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje a v súlade s týmto ustanovením odvolací súd bližšie svoje rozhodnutie neodôvodňoval. Rozhodnutie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobkyne odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne skutkovo a právne posúdil keď mal zato, že predmetná zmluva je svojím charakterom zmluva spotrebiteľská a úver, ktorý bol žalobkyni poskytnutý je spotrebiteľský úver v zmysle v tom čase účinného ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, že zmluva je platná, má písomnú formu a má všetky obsahové obligatórne náležitosti predpísané zákonom č. 258/2001 Z. z., vrátane náležitosti splátka úveru a tiež RPMN, čo žalobkyňa opakovane spochybňovala a namietala aj v odvolacom konaní. Odplata za poskytnutie úveru, ktorá je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru zahŕňujúcej nielen úrok z úveru, ale aj akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru tzv. ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vyjadrujúca porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľom pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb, patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru a RPMN je veriteľ povinný výslovne uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako konštatoval aj okresný súd vo svojom rozhodnutí. Súd odkázal na ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. platného v rozhodnom čase, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobkyňa súdu vytýka, že sa nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, že v zmluve uvedená RPMN nie je správne vypočítaná, čo znamená v podstate absenciu tejto náležitosti v zmluve, možno súhlasiť s názorom žalovaného v jeho vyjadrení, že žalobkyňa na podporu svojho tvrdenia, že výpočet, ktorý mal

byť podľa jej názoru správny (RPMN 10,55 %), žiadne dôkazy neuviedla a nepredložila. Taktiež námietky žalobkyne, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nemala byť na žalobcu vôbec postúpená, že „k žiadnemu postúpeniu pohľadávky nemalo dôjsť, nakoľko žiadny dôvod postúpenia nebol daný“ zostali iba v rovine ničím nepodloženého tvrdenia žalobkyne.

14. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (§ 150 CSP). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenie má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech, pričom tvrdené skutočnosti musí strana aj preukázať právne relevantným spôsobom. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Skutkové tvrdenia žalobcu (na čom mieni postaviť svoj nárok) sú prostriedkami procesného útoku. Skutkové tvrdenia žalovaného (na čom mieni poprieť nárok protistrany) sú prostriedkami procesnej obrany.

15. Odvolaním napádaný rozsudok okresného súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval okresný súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, pre rozhodnutie rozhodné ustanovenia právnych predpisov z ktorých tento súd vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd hodnotí žalobkyňou vznesenú námietku porušenia jej práva na spravodlivý súdny proces z dôvodu nedostatku odôvodnenia rozsudku ako nedôvodnú. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Obsahuje nielen úvodnú popisnú časť (čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal) ale i spôsob a rozsah, akým sa súd prejednávanou vecou zaoberal a tiež samotné právne posúdenie. Súd sa dostatočne vyporiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalobkyne. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovел a pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery, obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobkyne, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil resp. odôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne. Z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

16. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil vo veci samej a aj v závislom výroku o trovách konania.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).